

KRANTENKNIPSELS Herberg Sint Brigida maakt placemats van oude artikelen over dorp

Frans en Brigitte van Wissen laten op placemats het verleden van Noorbeek herleven.

foto Johannes Timmermans

Eten vanaf historie Noorbeek

'16-4-1934. Het planten van den Brigidaden'. Een historisch boek over Noorbeek? Niks ervan. Placemats in herberg Sint Brigida. Eten vanaf de Noorbeekse historie.

door **Stefan Gybels**

Dat haar opa Michel Gubels begaan was met alles wat zich in Noorbeek afspeelde, wist Brigitte van Wissen wel. En ze had ook wel eens gehoord dat opa zo ongeveer alles over zijn dorp uit kranten en tijdschriften knipte. Maar dat zijn verzameling zó immens zou zijn, dat had de uitbaat-

ster van herberg Sint Brigida niet verwacht. Liefst veertien plakboeken vol met foto's en krantenknipsels trof ze aan. Veelal verstopt in de kelder van bouwbedrijf Gubels, het bedrijf van opa Michel. Ooit zou ze wel iets met die knipsels doen, daar was Van Wissen van overtuigd.

Die kans kwam toen Van Wissen en haar man Frans in 2001 herberg Sint Brigida overnamen. „We twijfelden tussen tafellakens en placemats op de tafel. Al snel kozen we voor placemats. Maar welke? Toen kwamen die plakboeken weer boven.” Wie hoogwaardige design-placemats verwacht, heeft het in de Noorbeekse herberg bij het verkeerde eind. Simpele gele onderleggers met daarop ingescande artikelen, meer is het eigenlijk niet. Toch wordt het echtpaar Van Wis-

sen overstelpt met reacties. Mensen 'van buiten' krijgen op deze manier iets over de historie van Noorbeek mee”, zegt Frans van Wissen. „En mensen van Noorbeek zelf zien zichzelf of bekenden terug op de foto's. Maar dan wel van jaren geleden”, vult echtgenote Brigitte aan. „Erg leuk.”

Regelmatig worden de placemats in de herberg vervangen. „We zorgen dat onze gasten elke dag een andere 'krant' onder ogen krijgen. We willen ze zoveel mogelijk over de historie van Noorbeek meegeven. Daarbij heb je dan meteen contact met de gasten. Je hebt meteen wat te vertellen”, zegt Brigitte. Om de Noorbekenaar iets nieuws te blijven bieden, zouden ze eigenlijk vaker van placemat moeten wisselen, geeft ze meteen toe. „Maar daar ontbreekt de tijd soms voor. Je

moet toch weer artikelen zoeken, inscannen en dan alles plastificeren. Maar we gaan de voorraad weer eens aanvullen.”

Frans knikt instemmend. „Al blijft natuurlijk het allerbelangrijkste wat op het bord ligt”, zegt de chefkok. „Die placemats zijn natuurlijk een leuke aardigheid, maar als hetgeen bovenop de placemats staat niet van goede kwaliteit is, zullen maar weinig mensen de teksten lezen.”

Dat is echter niet het geval. De herberg heeft over belangstelling niet te klagen. Mede dankzij het idee van de placemats. Opa Michel, die overleed in 1989, heeft nooit geweten dat zijn knipsels een tweede leven hebben gekregen. En ook niet dat daar weer een krantenartikel over is geschreven. Brigitte: „Dat had 'ie uitgeknipt. Zeker weten.”